

Mje wabja wjesne rjanosće
 Do bydla ćichowneho
     Za žitne murje žołmjate,
     Za khlódne scěny lisćowe.

Spušć, kohož dusyć njedyrbja
 Tam murje wobkurjene,
 Wón wustup z ćesnoh' mrowišća
 Na mroki wopłodžene;
     Pój na hory a kopowcy
     Přez doliny a žlobiny.

Bóh sam jow zemju wobleka
 A wěrnje wupyšuje,
 Tu slónčko — zlótnik — z wječora
 Wšo darmo pozłócuje;
     A hat a rěka — rězbarjej —
     So z wobrazami hordžitej.

To wěće, lubi měšćenjo,
 Tu róže njejsu lhane!
 Tu hona noša wobličo,
 Kiž njeje molowane;
     Jow žana kwětka, trawička
     Ze swojim blyšćom njeluda.

Jow hercy tunjo džělaju
 Najrjeńše hudźby w haju,
 Pod woknami a na polu
 Ći wšelko zapiskaju;
     Haj, daloko a šěroko
     Tu zynči cyłe podnjebjo.